

**BÜTÜN
ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ
BİRLEŞİN!**

1 MAYIS

AĞAÇ SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

ÜCRETLER DEĞİL FİYATLAR DONDURULSUN

Yıllar	Ücret Artışları (%)	Fiyat Artışları (%)	Gerçek Ücret Artışları (%)
1971	11	19	-8
1972	9	15	-6
1973	20	14	6
1974	32	24	8
1975	25	21	4
1976	34	17	17
1977	17	26	-9

Başbakan Bülent Ecevit, Almanya'ya giderayak yaptığı açıklamada, işçi ücretlerindeki artışlardan yakındı. Sendikaları "sorumsuzluk"la suçladı ve bu konuda sendikaları hükümet "denetimi" altına alacak girişimlerde bulunacaklarını söyledi.

Ecevit'in bu demeci, hükümetin çok yakın bir gelecekte, işçi ücretlerini dondurmaya yönelik bir girişimde bulunacağını göstermekte. Hükümet böylece sermayedarlar sınıfının uzunca bir süreden beri istediği mali kaynaklardan birini daha onların hizmetine sunmuş olacaktır.

Yandaki tabloda da anlaşılacağı gibi aslında artan işçi ücretleri değil fakat fiyatlardır. Patronların kârlarını arttırmak için ürünlere zam yapmaları karşısında işçilerin ücret artışları geride kalmakta ve hayat düzeyleri düşmektedir.

Aslında, işçi ücretlerini donduracak hiçbir yasal merci yoktur. Ama Ecevit'in dediği gibi, hükümet bu işi sendikaları "kontrol" altına alarak yapmaya çalışacak. Yani sendikaların faaliyetlerini kısıtlamak, sözleşmelerde devlet kontrolü sağlamak şeklinde girişimlerde bulunacak. Türk-İş "fedakarlık" adı altında şimdiden bunu kabullenmektedir, DİSK ise Ecevit'in bu demecine tepki gösterdi ve işçi ücretlerinin dondurulmasının karşısında olacağını belirtti. Ama bizce bu yetmez. Zira ücretler dondurulmasa bile fiyat artışlarının etkisiyle bir işe yaramamakta ve işçilerin eline geçen para giderek azalmakta. Bu yüzden ücret talepleri konusunda yeni bir politikaya ve bu politikayla sermaye sınıfının saldırısına cevap vermeye gerek var.

Yeni Bir Ücret Politikası Gerekliyor

Böylesine bir politika, toplu sözleşmelerde elde edilen ücret artışlarına ilaveten, ücretlerin fiyat artışları oranında otomatikman yeniden ayarlanması ve artırılması olabilir. Eğer böylesine bir ÜCRETLERİN AYARLANMASI maddesini toplu sözleşmelere sokabilirsek, yaşam düzeyimizi geliştirerek hile, en azından gelirlerimizi savunmuş, korumuş oluruz.

Ancak bu konuda iki zorluk var. Birincisi, gerçek fiyat artışlarını kimin tespit edeceği. Zira biliyoruz ki, burjuvazi sürekli yalan bilgiler vermekte. Bunun için ilk akla gelen yol, en başta DİSK'in böylesine bir FİYAT ARAŞTIRMA KURULU kurması ve hizmetleri sürekli olarak gerçekçi bir biçimde aydınlatmasıdır.

İkinci zorluk ise, bu konuda mücadelede tek tek sendikaların güçsüz kalacağıdır. Zira işverenler buna büyük tepki gösterecektir. Bu yüzden ÜCRETLERİN AYARLANMASI mücadelesi, ancak işçi sınıfının kitlesel girişimi ve örgütsel bütünlüğü ile başarılanabilir. Yani konuyu DİSK yönetimi ele almalı ve üyelerinin bütününe harekete geçirmelidir. Eğer Türk-İş yönetimi gerçekten işçileri düşünüyorsa o da bu mücadeleye katılmak zorunda kalacaktır. Eğer kaçarsa Türk-İş üyeleri yöneticilerinin sarılıkclarını daha iyi anlayacaklar ve DİSK çatısı altında toplanmaları hızlanacaktır.

Genel Sayman
Muhittin Karkın

Son sıralarda gerek sermaye çevreleri ve gerekse de hükümet yetkilileri işçi ücretlerinin yüksek olduğundan yakınmaya başladılar. Hatta bunu Başbakan Ecevit Mayıs ayı başında verdiği bir demecinde dile getirdi ve sendikaları ve işçileri "sorumsuzlukla" suçladı.

Sermaye sınıfı ve Ecevit, ücret artışlarının ülkede fiyatları arttırdığını ve bunun sonucu olarak da halkın sıkıntıya girdiğini iddia etmekte. Ama gerçekler tam tersinedir. Ücret artışları hiçte onların iddia ettikleri gibi %100 veya %200 oranında artmamaktadır. Zira, ücret zamları, artan hayat pahalılığı karşısında eriyip gitmektedir. Bunun sonucunda ücret artışları iddia edildiğinin tersine çok düşük bir düzeyde kalmakta, hatta fiyat artışlarının gerisinde kalarak işçilerin yaşam düzeylerinde gerilemeye yol açmakta.

Sosyal Sigortalar Kurumu'nun yayınladığı rakamlarda bu gerçek açıkça görülmektedir:

Görüldüğü gibi en yüksek ücret artışı 1976 yılında olmuş ve Ecevit'in iddia ettiği gibi %100'ü aşkın olmamış, ancak %17 düzeyinde kalmıştır. Bunun aksine 1971, 1972 ve geçtiğimiz yıl 1977 de elde edilen ücret artışları fiyatların artmasının gerisinde kalmıştır ve işçilerin gerçek hayat düzeylerinde düşüş olmuştur. Unutmamak gerekir ki bu rakamlar, SSK gibi işçileri aldatan bir kurum tarafından yayınlanmıştır. Biliyoruz ki fiyat artışları çok daha yüksek bir düzeydedir. Örneğin son 5 yıl içinde bazı yiyecek maddelerindeki fiyat artışları şöyledir: Ekmek %204, pirinç %157, kuru fasulye %208, beyaz peynir %209, patiska %320.

Demek ki, ücretlerin "sorumsuz" bir biçimde arttığı şeklindeki bir iddia işçileri aldatmak için kullanılan bir yalandan başka birşey değildir. Şimdi bir de patronların gelirlerine bakalım. Sermaye sınıfının oluşturduğu aileler toplam nüfusun ancak %20'sini teşkil ederken ulusal gelirden elde ettikleri pay %56'dır. İşçi ve köylüler ise toplum nüfusunun %70'ini oluşturmalarına karşılık ulusal gelir içinden elde ettikleri pay yalnızca %30'dur.

Bütün bu gerçeklere rağmen hala işçi ücretlerinin dondurulmasından bahsetmek, sorumlusu olmadığımız ve karşısında mücadele ettiğimiz kapitalist ekonominin faturasını biz işçilere ödetmek istemekten başka birşey değildir.

15-16 HAZİRAN'IN 8. YILINI KUTLUYORUZ

15-16 Haziran'dan
bir anı...

"Milletin bütünlüğü, vatanın selâmeti için..." bu veya buna benzer sözler burjuvazinin, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını gaspetmek istediği zaman başvurduğu oyunları örtmek için kullandığı sözlerdir. Basın yayın organlarında bu şekilde başlayan veya biten demeçler çıkmaya başladı mı, anlayalım ki ardından mutlaka ya ücretlerimizin dondurulması ya da demokratik haklarımızı kullanmamamız istenecektir. Kapitalizmin her döneminde burjuvazi, kendi sebep olduğu bunalımın faturasını işçi sınıfına ödetmek ister.

BURJUVAZİNİN İŞÇİ SINIFINA KARŞI YÜRÜTTÜĞÜ HAÇLI SEFERİ

Bu oyunun işçi sınıfının en demokratik hakkı olan sendikalaşma hakkına yönelik olanını bundan 8 yıl önce 1970'de yaşadık.

Gelişmeye başlayan işçi sınıfı hareketinin etkisiyle, 1967 yılında sarı sendikacılığın kalesi Türk-İş'ten kopan bazı ilerici sendikacıların kurduğu DİSK kısa zamanda büyüüp gelişerek, sömürü düzeninin çarklarına çomak sokmaya başladı. İşçi sınıfının bu mücadele azmi, ezilen ve sömürülen diğer toplumsal tabakaları da hareketlendirdi. Böylece yurt çapında kapitalist düzene karşı işçi sınıfının öncülüğünde toplumsal bir mücadele filizlenmeye başladı. O güne ka-

dar, işçi sınıfının kanı ve alinteriyle suladığı dikensiz gül bahçelerinde at oynatmaya alışan burjuvazi, gün geçtikçe büyüyen bu mücadele karşısında korkuya kapılarak baskı ve sindirme eylemlerine geçmeye karar verdi. Yıkmayı hedeflediği ilk muhalefet kalesi DİSK'ti. Sarı Türk-İş yönetimiyle de ittifaka giren burjuvazi siyasi temsilcileri vasıtasıyla doğrudan doğruya DİSK'i kapatmayı amaçlayan bir kanun tasarısını meclislere sevk ettirdi. Burjuvazinin parlamentodaki A.P.li ve C.H.P.li temsilcileri "Milletin bütünlüğü, vatanın selâmeti için..." diyerek, sadece sarı Türk-İş Konfederasyonuna yaşama hakkı veren, diğer tüm ilerici ve işçi sınıfının gerçek sendikalarının kapatılmasını amaçlayan yasa tasarısını coşkuyla kabul ettiler ve Senato'ya sevk ettiler.

İŞÇİ SINIFININ CEVABI

Amacı işçi sınıfının gelişen mücadelesini ezmek olan bu girişime işçi sınıfının cevabı çok sert oldu. 15 Haziran 1970 günü onbinlerce işçi İstanbul ve İzmir'de yollara döküldü, amaçları Taksim (şimdiki 1 Mayıs) alanında bir miting yaparak güçlü seslerini tüm topluma duyurmaktı. Yürüyüşe Türk-İş mensubu işçilerin

İşkolumuzdaki en iyi

Enerel'de İmza

rin sendikalarını denetlemeleri ileri hayata geçirildi.

3 ay süren görüşmelerden sonra, sözleşmenin çok çok üstünde yeni haklarla sözleşme imzalandı.

Ağaç işkolunda en iyi sözleşme den birini imzalayan Enerel işçileri imzalanan bu toplu sözleşmeyle her şeyin halledilmiş olmadığını, bundan sonra da birliklerini muhafaza ederek, mücadelelerine devam etmeleri gerektiğini bilincinde olarak tüm işçi sınıfı sesleniyorlar:

"KURTULUŞUMUZ SÖZLEŞMELERDE DEĞİL AN KENDİ İKTİDARIMIZDADIR"
"YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ"

1.1.1978'den beri devam eden Enerel fabrikasının sözleşme görüşmeleri, Mart'ın sonunda başarıyla sonuçlandı. Gebze'de kurulu bulunan Enerel Sunta fabrikasında, 2. dönem toplu sözleşme hazırlıkları sözleşmeye 3 ay kala başladı. Gebze ve Kartal'da bütün işçilerin katıldığı genel toplantılar yapılarak, 1. sözleşmenin eksik yanları ve yeni sözleşmede nasıl bir tavır takınılacağı tartışıldı ve işçilerle eğitimler yapıldı.

Aralık ayı içinde yapılan toplantılarda sözleşme anketleri dolduruldu ve değerlendirilmesi yapıldıktan sonra, bütün işçilerin onayıyla taslak hazırlandı. Sözleşme görüşmelerine katılacak 3 işyeri temsilcisinin yanı sıra seçilen 3 kişinin gözlemci olarak görüşmelere katılması karar altına alındı.

Ocak ayı başında başlayan görüşmelerde sendikayı Genel Başkan Cenani Bıçakçı'nın başkanlığında 12 kişilik bir komite temsil etti. Yapılan her görüşmeden sonra işçilerle yapılan toplantılar ve işçilerin görüşmelere en geniş katılım ile, üyelerin gerçekten söz ve karar sahibi olması ve işçile-

katılması işçi sınıfı birliğinin en güzel örneklerinden birini oluşturdu. Paniğe kapılan burjuvazi ve hükümet işçilerin üstüne silahlı güçlerini, polisi ve askerî saldı. Bir anda sokaklar savaş meydanına döndü. Hükümetin, ve paniğe kapılarak işçileri fabrikalarına dönmeğe çağıran bazı DİSK yöneticilerinin tüm engellemelerine rağmen protesto gösterileri çatışmalar pahasına sürdü, üç işçi öldürüldü. İşçi sınıfı kendi davasına, her şeye rağmen sahip çıkmıştı.

Olaylar tüm şiddetiyle iki gün sürdü. Söz ve eylem birliği içine giren tüm siyasi partiler ve Türk-İş yöneticileri yine "Milletin bütünlüğü ve vatanın selâmeti için..." teranesiyle işçi sınıfına en ağır saldırılarını yönelttiler. Onlara göre "kutsal mülkiyet hakkı" ayaklar altına alınmış, "mal"a ziyan verilmiş... hiç biri öldürülen üç işçiden bahsetmeye bile gerek duymadı. İkinci gün sıkı yönetim ilan ettiler, sayısız işçi, öğretmen, öğrenci göz altına alındı,

en ağır işkencelerden geçirildi, yüzlercesi Sıkıyönetim Mahkemelerine çıkarıldı. İşçi sınıfı, bir takım kodamanların, "millet" ve "vatan" diyerek burjuvazinin bütünlüğü ve selâmeti için çırpınmalarını ibretle seyretti.

AMA BAŞARAMADILAR... İşçi sınıfının ummadıkları boyutlardaki direnişi onları ürküttü ve tasarrıyı yürürlüğe koyamadılar.

HAK VERİLMEZ, SÖKE SÖKE ALINIR

15-17 Haziran direnişi, Türkiye işçi sınıfının hayatında önemli bir dönüm noktasıdır. Böylesine kitlesel bir eylemle burjuvazinin saldırısına cevap veren işçiler, artık ülke siyasetinde bağımsız bir güç oluşturmakta olduklarını gördüler ve gösterdiler. DGM direnişleri, faşist saldırılara karşı işi bırakma eylemleri, 15-16 Haziran direnişinin devamlarıdır.

En başta 15-16 Haziran hareketi olmak üzere tüm bu eylemler işçi sınıfının kendi sorunlarını kendi BAĞIMSIZ VE BİRLİKTE MÜCADELESİ ile çözebileceğini ve bu anlayış temeli üzerinde hakkını ancak söke söke alabileceğini göstermekte.

Tıpkı İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAĞI gibi.

si...

e Sözleşme aladık

ALINAN HAKLAR

- Saat ücretine : 1. yıl 9.00; 2. yıl 9.50 TL. zam.
- Kıdem Zammı: Her yıl için saat ücretine 75 kuruş zam.
- İkramiye : Her yıl 3'er ikramiye.
- İzin : 1000 TL. izin ödeneği ve yıllık izne 6 gün ilâve.
- Kıdem Tazminatı : 36 gün üzerinden.

- İhbar Tazminatı : Kanuni hakkın üzerine 10 gün.
- Hastalık : S.S.K. 'ca verilmeyen ücretler işverence tamamlanacak.
- Evlenme : 2000 TL. para 8 işgünü izin.
- Doğum : 1500 TL. para 4 gün ücretli izin.
- Ölüm : 2750 TL. para 7 işgünü izin.
- Okul Ödenekleri : İlk : 900 TL. Orta-Lise : 1000 TL. Yüksek : 2000 TL. Kendi okuyan : 2000 TL. para her gün bir saat izin.
- Özel Sigorta : Her ne neenedenle olursa olsun ölümü halinde varislerine verilmek üzere 150.000 TL.
- 1 Mayıs İşçi Bayramı
- Disiplin Kurulu : 2 işçi 1 işveren

ASİS SENDİKASI ADINA SAHİBİ : CENAN BIÇAKÇI · YAZI İŞLERİ SORUMLUSU : MUHİTTİN KARKIN · ADRES : AŞAĞI MAH. HAMAM SOKAK 11/2 KARTAL-İSTANBUL, TEL : 53 10 29 · FİYATI : 250 KURUŞ · BASILDIĞI YER : ÖZ - AKIN MAT. · SON BASKI TARİHİ:

Çağımız emperyalizmin çöküş, işçi sınıfı hareketleri ve ulusal kurtuluş savaşlarının yükseliş çağıdır. Emperyalizmin hünvesinde başlayan bunalım bağımlı ülkelerde daha şiddetli olarak ortaya çıkar. Emperyalist bunalımdan kurtulmak için bağımlı ülkeler işçilerini daha fazla sömürü ve baskı altında tutarlar.

İşte Türkiye'deki para babaları emperyalistlerden aldıkları talimat gereği, işçi ücretlerini dondurmak. Buna karşılık temel gıda maddeleri pahalılaşmış paranın değeri düşürülerek hayat çekilmez hale getirilmiştir. Bütün bunlara bir de işsizlik sorunu eklenince durum emekçiler açısından daha da zorlaşır. Ancak işçiler baskıya, sömürüye ve kuyuma karşı yığinsal olarak karşı çıkmaya başlamışlardır.

22.4.1978 Cumartesi günü de, Yunus-Kartal'da kurulu Sunta Tahta Sanayi A.Ş. de patron, baştemsilci Zeynel Celep arkadaş işten atmak istedi. Patronun bu gerici emeline karşı 450 Sunta işçisi, sıkılmış bir yumruk gibi kenetlendi. Şalterlere basarak bir anda üretim durduruldu. Hedef Zeynel arkadaşın saflara dörmesidir diyerek direnişe geçtik. 24 saat sürdürdüğümüz bu kararlı direniş sonucu, patron gücümüz karşısında boyun eğdi. Zeynel arkadaş yeniden işbaşı yaptı.

Bu pratik eylem bize bir kez daha örgütlü mücadelenin başarıya götürdüğünü gösterdi. İşyeri sözleşmemize beş ay kala baştemsilcimizi işten atmaya kalkan işveren bizi yıldırma denedi. Ancak kararlı mücadelemiz sonucu üzerimizde oynamak istenen her türlü oyunu bozacağımızın bilincindeyiz. Sendikamız ASİS'e daha fazla sahip çıkarak onunla ekonomik-demokratik mücadelemizde sosyalizm ışığında yürüyeceğiz. İşçilerin kurtuluşu kendi örgütlü mücadelelerinin eseri olacaktır.

İŞÇİLER BİRLEŞİN
YAŞASIN SUNTA İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ
YAŞASIN SOSYALİZM

Sunta temsilcisi
RIDVAN ŞİMŞEK

**İŞÇİLERİN
GÜCÜ,
ONLARIN
SINIF
BİLİNCİNDEDİR**

**Sunta İşçisi
Gücünün Kaynağını
Biliyor :**

**BİRLİKTE
HAREKET**

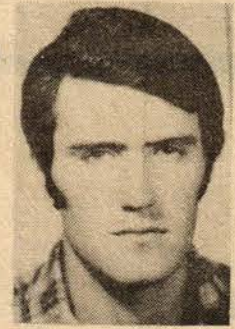
Devrimci sendikacılıkta bir söz vardır: Toplu Sözleşmeler masada değil, fakat daha önce fabrikanın içinde kazanılır. Bunun anlamı, toplu sözleşme masasına otururken, işçilerin çok daha önceden güçlü ve birlik içinde olmaları gerektiği anlamına gelir. Eğer işçiler böylesine bir güçten ve birlikten yoksunsalar, masadaki görüşmelerden hiçbir iyi sonuç elde edilemez.

İşte SUNTA işçileri 9. aydaki sözleşme görüşmelerine şimdiden kararlı ve güçlü bir biçimde oturacaklarını ispat ettiler. Onlar birliklerinin, birlikteliğin etmeninin ne anlama geldiğini ve güçlerinin nereden kaynaklandığını bir kez daha çok açık bir biçimde gördüler ve gösterdiler.

Haksız bir biçimde işten çıkartılmak istenen Baştemsilcileri Zeynel Celep'e, sınıfsal güçleriyle sahip çıktılar ve direndiler. Sonuçta da başarıya ulaştılar. Olayın ayrıntıları belki herkesi ilgilendirmeyebilir, ama herkes bu mücadeleden gerekli dersi çıkartmalıdır: **İŞÇİLERİN GÜCÜ ONLARIN BİRLİĞİNDEDİR.**

Biz sözü uzatmayalım ve SUNTA temsilcilerine kulak verelim...

**GÜCÜMÜZ BİRLİKTEN
DOĞUYOR...**

Erdal Şahin
Sunta Temsilcisi

Boğazınızdan geçen bir lokma ekmeği gözünü diken adamları, senin kanını iliğini emerek canına can katanları, fabrikalarındaki makinasını, işgücünden başka satacak birşeyi olmayan bizlerden çok daha kıymetli sayanları, sen bir çay bahçesine inemezken dört mevsimi bir arada yaşıyanları iyi tanıyalım arkadaşlar iyi... Çok uyanık olalım arkadaşlar. Sermayenin iktidarından, onların yaptığı kanunlardan bize birşeyler gelmeyeceğini, tüm hizmetlerin bizim her zaman mücadele ettiğimiz, hakkımızı her zaman balyoz gibi yumruğumuzu başına vura vura aldığımız sermaye çevrelerine olduğunu unutmayalım. Ama hiç unutmayalım ki bizim silahımız olan emeğimiz kadar kutsal, onun kadar etkili bir silah daha yoktur arkadaşlar. Bu adamlara karşı silahımız olan emeğimizle gücümüz olan birliğimizle karşı koyabiliriz.

Arkadaşlar...

Örneğini defalarca yaşadık, yaşıyoruz ve de yaşayacağız. Bugün en belirgin örneğini SUNTA TAHTA SAN. gördük. Fabrikalardaki kazanını bir işçi arkadaşımızın canından çok daha kıymetli tutan bu kişilere karşı SUNTA'lı tüm işçi arkadaşlarımızın verdiği ders daha epey bir müddet beylerin hafızalarından silinmeyecektir. Her yaptıkları haksızlığa karşı balyoz gibi yumrukları yiyeceklerini unutmasınlar.

Arkadaşlar...

Her zaman mücadeleler birlik ve beraberlikle kazanılır. Bunun için bizler her geçen gün birbirimize daha çok, sımsıkı sarılalım, kenetlenelim, hep birlikte yürüyelim.

SELAM TOM SUNTA'LI ARKADAŞLARIMA...
SELAM TOM DÜNYA İŞÇİLERİNE...